

Offentlig-privata partnerskap för brottsförebyggande:

UTMANINGAR OCH REKOMMENDATIONER

Offentlig-privata partnerskap blir allt vanligare i samhället, delvis för att de kan anta olika former beroende på ämne, mål och graden av engagemang hos parterna. Men på grund av denna variation i partnerskap är skapandet och upprätthållandet av offentlig-privata partnerskap förknippat med ett antal utmaningar.

Citat

EUCPN (2023).
Offentlig-privata partnerskap för brottsförebyggande: utmaningar och rekommendationer.
Bryssel: EUCPN.

Juridiskt meddelande

Innehållet i denna publikation återspeglar inte nödvändigtvis den officiella åsikten hos någon av EU:s medlemsstater eller något organ eller någon institution inom Europeiska unionen eller Europeiska gemenskaperna.

Författare

Sarah Bosman,
forskningsansvarig, EUCPN:s sekretariat.

Del av projektet "EUCPN Sekretariat", juli 2023, Bryssel
Med ekonomiskt stöd från Europeiska unionens fond för inre säkerhet - Polisen

Innehållsförteckning

<u>Inledning</u>	4
<u>Bildande av partnerskap</u>	6
Anpassa prioriteringar och skapa gemensamma mål	7
Skapa förtroende	9
<u>Partnerskapsarbete</u>	10
Effektiva partnerskapsrelationer	12
Upprättande av kontinuitet	13
Utbyte av (oförenlig) information	15
<u>Partnerskapskultur</u>	17
Partnerskapsorienterad kultur	18
Europeiska PPP-möjligheter	19
<u>Slutsats</u>	21
<u>Slutnoter</u>	22

Inledning

Offentlig-privata partnerskap (OPS) är arrangemang mellan offentliga aktörer (t.ex. en regering, en kommun eller brottsbekämpande enheter) och en eller flera privata aktörer (t.ex. små och/eller stora företag och verksamheter). I detta dokument utsluts partnerskap med enbart icke-vinstdrivande organisationer, t.ex. icke-statliga organisationer. Privata aktörer kategoriseras därför som vinstdrivande föreningar.¹ Detta minskar dock inte den värdefulla roll som ideella organisationer kan spela i skapandet och/eller upprätthållandet av offentlig-privata partnerskap, eftersom de ofta har relevant expertis och kontakter i näringslivet.

Det finns ingen fastställd eller allmänt erkänd definition av PPP eftersom de kan anta olika former, beroende på deras mål, struktur, fokusområde etc.² De erbjuder dock värdefulla alternativ till traditionella projekt för offentlig upphandling, eftersom PPP kan ge ytterligare finansiering och göra det möjligt att kombinera offentlig och privat expertis.³ Vi måste dock vara försiktiga så att inte varje typ av samarbete betraktas som ett partnerskap. Det finns olika typer av allianser där parterna uppdaterar varandra,

delar information eller sporadiskt organiserar en aktivitet tillsammans. Ett effektivt PPP har däremot formen av ett varaktigt samarbete där alla parter tar på sig specifika uppgifter för att uppnå gemensamma och varaktiga mål.

Här är de viktigaste budskapen när det gäller genomförandet av offentlig-privata partnerskap på området brottsförebyggande:

PPP FORMATION

- > **Anpassa prioriteringar** mot gemensamma mål: Det är viktigt att tydligt definiera syftet med PPP i förväg, för att fastställa gemensamma mål och målsättningar som är genomförbara för alla inblandade partner.
- > **Bygga förtroende:** Bristande förtroende på grund av befintliga fördomar, maktobalans eller olika värderingar och normer kan undvikas genom ömsesidig försäkran och en grundläggande grad av tillit, till exempel genom regelbundna personliga möten för att bygga upp professionella relationer.

PPP FORMATION

- > **Effektiva partnerskapsrelationer:** Effektivt samarbete kan skapas genom att formellt upprätta tydliga arbetsmekanismer och ett kommunikationssystem inom partnerskapet.
- > **Upprättande av kontinuitet:** Att tydligt definiera roller, uppgifter och ansvarsområden för alla partner kommer att förbättra kontinuiteten och funktionen hos ett PPP.
- > **Delning av (inkompatibla) data:** Anpassade policyförändringar bör syfta till att minska rättsliga, organisatoriska eller tekniska hinder för datadelningskanaler.

PPP KULTUR

- > **Partnerskapsorienterad kultur:** politiska instrument måste öka standardiseringen och insynen i offentlig-privata partnerskap på både nationell och europeisk nivå.

Den huvudsakliga målgruppen för denna publikation är beslutsfattare på lokal, nationell och europeisk nivå. De är i allmänhet ansvariga för att fastställa prioriteringar, genomföra lagstiftning och initiera storskaliga förebyggande åtgärder. Genom att öka deras fokus på PPP kan fler möjligheter till samarbete med privata partners skapas.

Bildande av partnerskap

Det finns olika sätt att bilda ett PPP. En möjlighet är att följa de sju steg som utgör CLAIMED-ramverket. CLAIMED (clarify, locate, alert, inform, motivate, empower and direct) syftar till att mobilisera partners att engagera sig i brottsförebyggande initiativ.⁴

Det första steget är att klargöra vilka uppgifter och roller alla inblandade har. En stad vill till exempel ta itu med bilstölder i sitt område. Baserat på en tidigare analys identifierades behovet av medborgaråtgärder för att bättre skydda sina bilar, i kombination med insatser från stadens stadsplaneringsavdelning för att ta itu med hotspots samt stöd från tillverkare som skapar särskilda lås som ett ytterligare verktyg för målhårdnande. I allmänhet utförs sådana förberedelser idealiskt av den ansvariga offentliga partnern, eftersom de ofta handlar om långsiktiga politiska mål.⁵ Intressenter som fackföreningar, icke-statliga organisationer eller viktiga representanter från den privata sektorn kan dock konsulteras i dessa tidiga skeden för att tillhandahålla information.⁶

För det andra måste de relevanta parterna lokaliseras. Det handlar om att hitta tillverkare eller säkerhetsföretag som producerar effektiva lås eller startspärrar och att kontakta boendeföreningar för att nå riskbilsägare som befinner sig i eller i närheten av hotspots. Rent praktiskt kan kommunen anordna ett seminarium eller möte där man presenterar sin plan och sina mål för olika företag. Därefter kan småskaliga möten planeras för att inleda ett samarbete.⁷ Förutom att vända sig direkt till den privata sektorn har frivilligorganisationer och grupper i det civila samhället en stark position för att bidra, eftersom de ofta har kontakter med privata partner som kan hjälpa till att få dem till förhandlingsbordet.⁸

Vid kontakter med privata partner kan en riskbedömning underlätta identifieringen av lämpliga kandidater. Riskbedömningar syftar till att bedöma vilka partner som bör inkluderas eller undvikas och vad de kan bidra med till det offentlig-privata partnerskapet. Detta kan omfatta en undersökning av företagets bakgrund, om det är eller har varit kopplat till andra partnerskap, vem som skulle vara en lämplig kontaktpunkt för att engagera sig i partnerskapet etc.⁹ Ett exempel finns i PACI:s (World Economic Forum's Partnering Against Corruption Initiative) Good Practice Guidelines on Conducting Third Party Due Diligence. Dessa riktlinjer fungerar som ett verktyg för organisationer att känna igen och undvika tvivelaktiga tredje parter.¹⁰

En relaterad utmaning när man bildar ett partnerskap är opartiskhet. Många offentliga aktörer måste förbli oberoende och kan inte ge förmånsbehandling till något specifikt företag eller organisation. En lösning skulle kunna vara att samarbeta med ett övergripande organ istället för specifika företag. För att fortsätta illustrationen, istället för att välja ut en enskild tillverkare, skulle detta kommunfullmäktige kunna kontakta

bilindustrins federation som ett sätt att undvika partiskhet.

Det räcker dock inte med att bara hitta partners. Det kommer att krävas mobiliseringstekniker för att uppmärksamma dem på hur de inte bara kan bidra utan också dra nytta av att ingå i detta partnerskap. För att göra detta måste människor informeras om problemets art, omfattning och orsakssamband, och vissa kan behöva ytterligare motivation. I synnerhet när det gäller privata aktörer kan det bli aktuellt att använda incitament. Partner kan också stärkas. I denna illustration kan lokala boendeföreningar dra nytta av organisatoriskt stöd för att distribuera billås. Slutligen styr initiativtagarna partnerskapet mot att uppfylla de uppsatta målen.¹¹

Anpassa prioriteringar och skapa gemensamma mål

För att bilda ett effektivt PPP måste alla parter anpassa sina prioriteringar i syfte att uppnå tydliga och gemensamma mål. För att göra detta måste parterna öppet kommunicera varför de är involverade och vad de vill uppnå, eftersom skälen till att skapa ett PPP ofta är mycket varierande. Det kan handla om ett ekonomiskt intresse eller att ny lagstiftning kräver privat-offentligt samarbete. En annan viktig drivkraft är samhällsintresset, till exempel när en viss sektor eller myndighet sätter en fråga på den politiska dagordningen.¹² Medan offentliga partners vanligtvis är intresserade av att tillhandahålla tjänster för medborgare och samhälle, försöker privata partners vanligtvis generera vinst genom att erbjuda en produkt eller tjänst till sina kunder. Båda sidor av kontinuumet måste hitta gemensamma prioriteringar.¹³

För att kunna samordna olika fokusområden måste en gemensam grund skapas. Som illustration kan nämnas att bostadsinbrott är ett brott som påverkar samhället som helhet. Offren förlorar sina ägodelar, polisen måste spåra och återfinna stöldgodset och försäkringsbolagen måste ersätta skador och förlorade föremål. Den gemensamma nämnaren i detta exempel är att alla parter skulle vilja förhindra inbrott, till exempel genom att stärka säkerhetsåtgärderna i och runt människors hem. Polisen och kommunerna kan informera grannskapen om effektiva förebyggande åtgärder (t.ex. dörrlås och automatisk utomhusbelysning) eller hänvisa dem till privata partner som erbjuder sådana produkter. Å andra sidan kan försäkringsbolag ge rabatter till husägare som har genomfört särskilda förebyggande åtgärder, vilket skapar en win-win-situation för alla inblandade.¹⁴

STAD i Europa-projektet

Projektet STAD i Europa (SiE) fokuserar på kraftigt episodiskt drickande bland ungdomar. Det använder en samhällsmetod (STAD) som utvecklades i Stockholm och därefter testades på sex andra platser (i Nederländerna, Slovenien, Tjeckien, Spanien, Tyskland och Storbritannien). Syftet med dessa projekt är att begränsa tillgängligheten av alkohol inom fyra områden i samhället: nattlivsområden, festivaler, offentliga miljöer (t.ex. parker och stränder) och privata miljöer (t.ex. i hemmet). De använde sig av mobilisering av samhället, striktare tillämpning och ett utbildningstillfälle om ansvarsfull alkoholserving. I Stockholm ledde resultatet till en minskning av överservering av alkohol, mindre drickande bland minderåriga och en minskning av alkoholrelaterad aggression.

Partnerskap mellan flera myndigheter spelade en viktig roll i detta projekt. Vilka partner som ingick varierade beroende på var projektet genomfördes. Främst var det lokala råd, hälsovård, brottsbekämpning, folkhälsoansvariga, skolor, ägare och förvaltare av mötesplatser och stormarknader som deltog. Det visade sig att befintliga sociala strukturer underlättade mobiliseringen i samhället. Detta var fallet i Slovenien, där det fanns lokala aktionsgrupper som fokuserade på missbruk och som omfattade många av de intressenter som behövdes.

Dessutom fruktade flera nattklubbar att förlora försäljning eller var ovilliga att genomföra nya åtgärder om de inte var skyldiga att göra det enligt lag. Det visade sig vara nödvändigt för uteställen att få utbildning om de problem som är förknippade med försäljning av alkohol till minderåriga samt de bredare konsekvenser som detta kan få för ett samhälle. Genom att anpassa de nuvarande försäljningsteknikerna för alkohol och erbjuda fler alkoholfria drycker till minderåriga kan risken för minskad försäljning hanteras.¹⁵

Ta reda på mer på: Om SiE - STAD i Europa.

Både offentliga och privata aktörer kan vara tveksamma till att delta i ett offentlig-privat partnerskap. Det är därför viktigt att de offentliga parterna har en tydlig vision av vad det offentlig-privata partnerskapet syftar till att uppnå, medan ämnet för det offentlig-privata partnerskapet också bör vara meningsfullt för de privata parter som ska involveras.¹⁶ Användningen av incitament kan stimulera den privata sektorn att gå samman. För det första är det rättsliga kravet på att inrätta ett offentlig-privat partnerskap ofta ett incitament i sig. Detta gäller regelbundet på området för cyberbrott, där företag som Meta eller Twitter uppmanas att vidta åtgärder mot våld på nätet, t.ex. hatpropaganda. Även om ett

lagstiftningskrav inte automatiskt genererar offentlig-privata partnerskap, kopplar det samman offentliga och privata aktörer och skapar potentiellt en grund för ytterligare samarbete.

Ett annat incitament är de ekonomiska fördelar som ett offentlig-privat partnerskap kan bidra till att säkra. Till exempel kan en förbättring av den allmänna ordningen (t.ex. minskad nedskräpning eller säkrare gator) förbättra det område där ett företags kontor är beläget och därigenom göra det säkrare och trevligare för deras kunder. En annan möjlighet kan vara att ge bidrag, subventioner eller skattelättnader till företag

som bidrar till samhället. Dessutom har partnerskap potential att stärka organisationens interna såväl som externa rykte. Resebyråer kan hjälpa brottsbekämpande myndigheter genom att rapportera misstänkta fall av exploatering eller människohandel. Negativ publicitet kan allvarligt skada en resebyrå, medan berättelser om ett avvärjt fall av barnarbete potentiellt kan leda till positiv mediebevakning. Ett gott rykte kan leda till att antalet kunder ökar och att nya medarbetare attraheras. Att ge de anställda känslan av att de bidrar till en prosocial sak bidrar dessutom till att skapa en känsla av stolthet och lojalitet gentemot företaget.¹⁷

Skapa förtroende

Den förmodligen största utmaningen när man skapar ett PPP är att bygga upp förtroendet mellan parterna. För att uppnå positiva arbetsrelationer krävs det en grundläggande nivå av förtroende mellan alla som bidrar till partnerskapet. Särskilt när det gäller säkerhet kan organisationer vara ovilliga att dela med sig av vissa typer av information, så ömsesidiga försäkringar kan spela en ännu viktigare roll för att säkerställa sekretess mellan parterna.¹⁸ Även om det finns ett behov av en grundläggande grad av tillit från början av det offentlig-privata partnerskapet, tar det tid att bygga upp förtroendefulla relationer. Därför inleds inrättandet av offentlig-privata partnerskap ofta med en rad små steg (t.ex. möten, informella diskussioner eller gemensamma åtgärder) som ger intryck av pålitlighet, integritet eller kompetens i de andra parternas ögon.¹⁹

Det finns dock många utmaningar som motverkar förtroendet mellan parterna redan från början. En framträdande svårighet är de fördomar som finns om både den offentliga och den privata sektorn.²⁰ En vanlig farhåga är till exempel att privata partners kommer att styra ett partnerskap mot sina egna kommersiella intressen.²¹ Denna fördom är kopplad till det faktum att förtroende inte bara är relaterat till mellanmänniska relationer. Det påverkas också av de organisatoriska normer och värderingar som varje person tar med sig till bordet. Om parterna litar på varandra och om de litar på sin organisation är två olika saker.²² När det gäller en lösning kan parterna, i den mån det är möjligt, lämna sina organisatoriska roller bakom sig för att helt fokusera på de förutbestämda målen. Samtidigt kan detta minska befintliga fördomar och initiera mer öppna diskussioner.

När en grundläggande grad av förtroende har etablerats är det efterföljande steget att upprätthålla detta förtroende. Detta kräver ett kontinuerligt och medvetet

engagemang och kan lätt försvinna, till exempel när nya partner ansluter sig till ett befintligt samarbete eller när befintliga partner inte är tillräckligt engagerade.²³ För att säkerställa kontinuiteten i förtroendet är regelbundna utbyten, helst ansikte mot ansikte, avgörande, eftersom de skapar mer meningsfulla interaktioner än de som enbart sker genom skriftlig kommunikation eller onlinekommunikation. Utbyten ansikte mot ansikte gör det också möjligt att anordna sociala evenemang under vilka parterna kan bekanta sig med varandra och skapa formella (och informella) länkar. Dessutom innebär regelbundna möten (som planeras

Both public and private actors might be hesitant to take part in a PPP. It is therefore important that the public partners have a clear vision of what the PPP aims to achieve, while the topic of the PPP should also make sense for the private partners that are to be involved.

i samförstånd med alla deltagare) att parterna måste vara systematiskt engagerade. Det är dock viktigt att komma ihåg att alltför många möten potentiellt kan bli en källa till irritation för deltagarna. Alternativa möjligheter är tematiska diskussioner där deltagarna utbyter information om särskilda underfrågor eller gemensamma utbildningsevenemang där de undersöker hur olika fokusområden kan vara sammankopplade.²⁴

Sammanfattningsvis är alla partnerskap dynamiska och kommer att utvecklas under hela sin existens. Även om förtroende är en nödvändig faktor vid bildandet av ett partnerskap, är det inte tillräckligt för att säkerställa att partnerskapet fungerar effektivt. Detta kräver också organisatoriska strukturer som fokuserar på effektivt samarbete i allmänhet.²⁵

Partners- kapsarbete

Offentlig-privata partnerskap finns i olika former och med olika komplexitet. James Austin skapade ett samarbetskontinuum för att kategorisera PPP baserat på deras uppdrag, deras engagemangsnivå, mängden resurser, deras verksamhetsområde och deras interaktionsnivå (se figur 1). Detta består av tre komponenter och hjälper till att klassificera partnerskap på ett strategiskt sätt. I det filantropiska stadiet är interaktionen mellan parterna minimal och tar huvudsakligen formen av medel som tillhandahålls av en partner till den andra. Detta sker till exempel när ett förlagsföretag finansierar det material som skolor kan använda för sitt antimobbingsprogram.

Transaktionsfasen innebär ett mer djupgående samarbete, till exempel utbyte av resurser för att organisera aktiviteter eller skapa verktyg. Ett exempel är det lokala brottsförebyggande rådet i Nacka (Sverige) som använder sig av arbetsgrupper för att öka den lokala tryggheten. Dessa arbetsgrupper består av olika

representanter från sektorer och enheter som polis, skolor, lokala företag, köpcentrum, fastighetsföreningar. De träffas sex gånger per år och fokuserar på gemensamma lokala frågor, såsom nedskräpning och offentliga olägenheter.²⁶ Deras fokus och åtgärder är dock begränsade till deras eget arbetsområde.

Slutligen omfattar det integrativa stadiet partnerskap som helt eller delvis har slagit samman sina uppdrag och verksamheter. Sådana gemensamma initiativ representerar den högsta nivån av strategiskt samarbete.²⁷ I Rotterdams hamn och angränsande industriområde finns till exempel ett PPP som kallas Unified Industrial & Harbour Fire Department. Denna organisation kombinerar den offentliga brandkårens uppgifter med industriföretagens brandkårer och ger ömsidigt bistånd till staden Rotterdam, hamnen, den närliggande kommunen Rozenburg samt mer än 50 Seveso-företag (dvs. företag som hanterar, tillverkar eller lagrar farliga ämnen, t.ex. raffinaderier eller oljedepåer).²⁸

Figur 1: Kontinuum för samarbete (Austin, 2000).

Det är upp till PPP-initiativtagaren och de berörda parterna att bestämma vilken typ av PPP de vill bilda baserat på sina egna behov och mål. Det är dock vanligt att partnerskap utvecklas över tiden, t.ex. om fler aktiviteter genomförs krävs en högre nivå av engagemang. I vilket fall som helst kräver ett effektivt arbete i partnerskap en grundläggande men konstant nivå av engagemang mellan parterna.²⁹

Effektiva partnerskapsrelationer

Goda arbetsrelationer mellan alla parter är nödvändiga för att skapa en meningsfull dialog och nå de förutbestämda målen. Målen kan endast nås genom att förlita sig på de andra parternas bidrag och kompetens. Effektivt samarbete beror på graden av förtroende, ledarskapets kompetens, samarbetsmekanismer och kommunikationsstrategi inom partnerskapet.³⁰

Det rekommenderas att de berörda parterna upprättar någon typ av avtal för att formellt etablera partnerskapet.

Detta avtal kan ha olika former, från ett samförståndsavtal eller en uppförandekod till en gemensam uppdragsbeskrivning eller något annat standardiserat avtal. Beroende på vilken grad av formalitet som önskas bör avtalet omfatta olika frågor. Det kan röra sig om allt från ett allmänt avtal som beskriver partnerskapet och dess fokusområde till en fastställd deklaration som specificerar mål, aktiviteter och ansvarsområden för alla partner.³¹

Sofielunds tillvägagångssätt

Under 2014 bildades en lokal nätverksförening inom Sofielundsområdet i Malmö. Föreningen är ett samarbete mellan Malmö stad och dess stadsbyggnadskontor, polisen, bostadsrättsföreningen, fastighetsägare, banker och företag. Bakgrunden till bildandet var de omfattande problem med kriminalitet, allt från klotter och skadegörelse till den öppna droghandel som fanns i Sofielund.

De fokuserar på två viktiga frågor: att öka säkerheten och renligheten i området. Särskilda åtgärder omfattade säkerhetskameror och polisnärvaro på gatorna, trygghetsvandringar och städpatruller av lokalbefolkningen samt utbildning för att utbilda invånarna som organiserades av de lokala brandmästarna och försäkringsbolagen.

Metoden är ett relevant exempel på ett PPP eftersom det introducerade en ny typ av partnerskap i Sverige där varje partner hade ett tydligt ansvar. Medan staden finansierade samordnare för stadsutveckling som fungerade som operativa ledare för föreningen, bestod styrelsen av adjungerade ledamöter från partnerorganisationer (dvs. avfallshanteringsorganisationen, räddningstjänsten och polisen). Detta säkerställde omfattande diskussioner som ledde till snabba beslut som stöddes av alla partner.

Läs mer om projektet och partnerskapet på [Sofielund Approach | EUCPN](#).

By defining the structure of a PPP, all actors, organisations and departments included will have clear mandates and will know who is responsible for which task. This, in turn, can clarify the levels of accountability towards each other but also towards the wider public.

Strukturen i ett PPP måste också vara väldefinierad, så att alla aktörer förstår varandras roll och alla måste arbeta tillsammans mot gemensamma och ömsesidigt fastställda mål.³² Detta är viktigt för att säkerställa att enskilda aktörer inte förlorar sin egen identitet. Ett organisationsschema ger en lättillgänglig översikt över alla partner, deras positioner och deras ansvarsområden. Sådana diagram kan variera beroende på hur stort, formellt och strukturerat det offentlig-privata partnerskapet är. Om det rör sig om ett litet informellt partnerskap kan det räcka med en tabell där varje aktörs uppgifter anges.³³ Större offentlig-privata partnerskap kan kräva ett mer detaljerat organogram. För att använda Sofielund som exempel skulle styrelsen kunna betecknas som ledningsnivån högst upp i diagrammet. De operativa aktörerna i det här fallet är stadsutvecklingssamordnarna som finansieras av staden, vilka skulle placeras under. Slutligen kommer de relaterade intressenterna, såsom arbetsgrupper eller rådgivande nämnder, som i det här fallet kan ha formen av bostadsrättsföreningar, fastighetsägare och andra företag.

Genom att definiera strukturen för ett PPP kommer alla aktörer, organisationer och avdelningar som ingår att ha tydliga mandat och veta vem som är ansvarig för vilken uppgift. Detta kan i sin tur klargöra ansvarsnivåerna gentemot varandra men också gentemot den bredare allmänheten.

Upprättande av kontinuitet

Det är viktigt att ett offentlig-privat partnerskap är hållbart för att det ska kunna uppnå sina förutbestämda resultat. Särskilt när det gäller förebyggande arbete är partnerskap ofta långsiktiga investeringar och kommer därför inte att visa resultat omedelbart.³⁴ Vissa nyckelaspekter är viktiga när det gäller kontinuitet. Regelbunden, men inte överdriven, kommunikation säkerställer kontinuerlig rapportering och gör det möjligt att göra justeringar där och när det behövs. Effektiva övervakningsverktyg (t.ex. standardiserade lägesrapporter och uppföljningsmöten) underlättar registerföringen och säkerställer att partnerskapet förblir effektivt och ger det förutbestämda resultatet.³⁵

För att ett PPP ska förbli konstant måste dess resurser vara tillräckliga och garanteras på lång sikt. Sådana resurser inkluderar tid, personal och finansiering.³⁶ Finansieringen måste vara hållbar så att PPP kan inleda ett långsiktigt samarbete utan att behöva oroa sig eller anpassa sina åtgärder på grund av begränsade budgetar.³⁷ Tillräckligt med tid måste finnas tillgänglig för dem som är involverade i ett partnerskap, särskilt när de kombinerar denna roll med sitt dagliga arbete.³⁸ För att skapa kontinuitet i representation och engagemang krävs dessutom att processer tydligt dokumenteras för att definiera hur mycket tid som krävs för att vara en del av PPP och vilken nivå av engagemang som önskas.³⁹

Lokala brottsförebyggande råd

Lokala brottsförebyggande råd utformar strategier för brottsförebyggande och säkerhet i särskilda regioner eller städer genom gemensamt beslutsfattande. De omfattar i allmänhet olika aktörer, t.ex. kommunfullmäktige, lokala brottsbekämpande enheter och borgmästaren. I vissa lokala råd ingår dock även privata aktörer, t.ex. bostadsrättsföreningar, lokala företag eller kollektivtrafikoperatörer.

Under 2020 skapade projektet Be Secure Feel Secure (BSFS) ett lokalt råd för brottsförebyggande i Pireus (Grekland). Även om rådet i Pireus verkade fungera effektivt mötte det vissa svårigheter under uppstartsfasen.⁴⁰

- > Upprätthålla engagemanget hos alla partner;
- > Otillräckligt engagemang från delstatsregeringarnas sida;
- > Svårigheter att säkerställa långsiktig kontinuitet och uppföljning, delvis på grund av otillräcklig och inkonsekvent intern kommunikation;
- > Brist på personal och ekonomiska resurser;
- > Bristande medborgardeltagande i utvecklingen och genomförandet av åtgärder.

Som ett resultat av detta har BSFS-projektet identifierat några viktiga lärdomar när det gäller att skapa ett partnerskap som lokala brottsförebyggande råd:

- > Tydligt klargöra och rangordna de prioriteringar som är centrala för partnerskapet;
- > Fokusera på ett begränsat antal åtgärder och mål för att säkerställa att de faktiskt kommer att genomföras;
- > Anta enkla och synliga samarbetsmekanismer;
- > Se till att alla partner är villiga och kapabla att övervaka och utvärdera partnerskapet.

Ta reda på mer om BSFS:s lokala råd för brottsförebyggande: Det lokala rådet för brottsförebyggande: ett experiment i god förvaltning för att förebygga brott - Be Secure Feel Secure (BSFS) (bsfs-piraeus.eu)

Sammanfattningsvis måste resurserna inte bara vara konstanta, utan de måste också användas effektivt. Om finansieringen är garanterad men parterna inte är engagerade, kommer partnerskapet ändå att misslyckas och inte ge några värdefulla resultat. På motsatt sida

av myntet, om parterna är engagerade men ingen finansiering finns tillgänglig för att stödja deras åtgärder, kommer lite att åstadkommas. Revisioner, övervakning och (plan)utvärderingar kan bidra till att säkerställa kontinuitet och ge en överblick över vilka resurser som används och hur.

Utbyte av (oförenlig) information

När det gäller att dela data uppstår vanligtvis två problem. Den första handlar om att hantera inkompatibla typer av data. Vissa partnerskap försöker arbeta tillsammans, men de mekanismer som finns är inte samordnade med varandra. Detta kan bero på rättsliga hinder, som föreskriver att datadelning är begränsad till särskilda villkor eller för särskilda uppgifter, eller kan bero på organisatoriska och tekniska frågor i fall där de nödvändiga IT-strukturerna är för dyra att skapa eller anpassa.⁴¹

Schengens informationssystem (SIS) är en databas som används för säkerhet och gränsförvaltning i Europa och

som innehåller uppgifter om efterlysta eller saknade personer samt förlorade och stulna föremål. Polisen kan ange skrovnymret för en stulen båt, vilket kommer att skapa en varning om den hittas någonstans inom EU.⁴² Alla nationella databaser är dock inte anpassade till SIS, vilket innebär att vissa länder till exempel bara kan koppla ett skrovnymmer till varje stulen båt, i stället för att ha möjlighet att koppla flera identifikationsnummer till det berörda föremålet. I detta exempel finns det inget behov av uppdaterad lagstiftning och de tekniska strukturer som behövs finns redan på europeisk nivå. Det är bara nödvändigt att anpassa var och en av de nationella databaserna till dess europeiska variant.

CIRCAMP-programmet

CIRCAMP-programmet (Internet Related Child Abusive Material Project) är ett initiativ från COSPOL (Comprehensive Operational Strategic Planning for the Police) för att skapa en lösning på problemet med sexuell exploatering av barn på nätet. Det omfattade ett partnerskap mellan brottsbekämpande myndigheter, icke-statliga organisationer och vinstdrivande företag (internetleverantörer och finansinstitut). Ett av huvudmålen var att införa ett CSAADF-filter (Child Sexual Abuse Anti-Distribution Filter) som förhindrar tillgång till bilder på sexuell exploatering av barn på nätet.

Detta webbfilter skapades av Telenor, en stor digital tjänsteleverantör inom mobil- och TV-tjänster i Norge. Ett av problemen med filtret är att olika nationell lagstiftning i kombination med allmänna integritetshänsyn förhindrade en heltäckande implementering i andra europeiska medlemsstater. CIRCAMP var tvungen att hitta alternativa, skräddarsydda lösningar som passade varje nationellt sammanhang. I stället för att installera det automatiska filtret valde vissa länder att låta sina brottsbekämpande myndigheter bekräfta förekomsten av sådant material på en webbplats innan den blockerades. I andra länder samarbetade man med icke-statliga organisationer för att ta fram en svart lista, som ett sätt att undvika att innehåll på nätet begränsas av regeringen. I Storbritannien upprätthöll Internet Watch Foundation en sådan svart lista som delades med brottsbekämpande myndigheter och internetleverantörer.⁴³

Ta reda på mer om: [Onlinefilter mot barnpornografi | Telenor.](#)

En annan fråga är den motvilja som många människor, organisationer eller sektorer har när det gäller att dela data med andra, eftersom det lätt kan leda till ett brott mot sekretess eller integritet.⁴⁴ Det är därför viktigt att väga fördelarna med datadelning mot riskerna, dvs. begränsningar i fråga om lagstiftning och integritet samt allmänna intressen. Detta kommer att kräva betydande insatser på politisk nivå, t.ex. för att minska onödiga hinder för gränsöverskridande datadelning eller för att tillhandahålla riktlinjer för specifika sektorer.

Ett sätt att kontrollera datadelning är ramverket Five Safes. Varje "safe" innehåller frågor för att bedöma en specifik aspekt av risken för utlämnande. Samtidigt som ramverket syftar till att underlätta säker datadelning, undviker det överreglering. De fem aspekterna är:⁴⁵

- **1. Säkra personer:** är användaren behörig att få tillgång till och använda uppgifterna?
- **2. Säkra projekt:** ska uppgifterna användas för ett lämpligt ändamål?
- **3. Säkra inställningar:** förhindrar åtkomstmiljön (t.ex. behovet av personlig autentisering, IT-övervakning, ett låst rum på ett kontor) obehörig användning?
- **4. Säkra uppgifter:** har lämpligt och tillräckligt skydd tillämpats på uppgifterna?
- **5. Säkra resultat:** vem kommer att ha tillgång till resultatet och (hur) kommer det att delas?

För att återgå till föregående exempel, om brottsbekämpande myndigheter skulle stöta på en stulen motor som inte är kopplad till SIS, skulle de kunna begära nödvändig information från biltillverkare eller återförsäljare som ett alternativ till att identifiera den senaste ägaren och förhoppningsvis hitta en matchning. I detta fall skulle både brottsbekämpande myndigheter och återförsäljare kunna besvara dessa frågor på grundval av gällande bestämmelser och fastställa sina kriterier för att underlätta en överenskommelse om informationsutbyte. Det är dock viktigt att betona att dessa utmaningar inte kommer att lösas genom att implementera en lösning som passar alla. Ramverk för datastyrning måste ta hänsyn till den typ, det sammanhang och den sektor där uppgifterna samlas in och/eller delas, eftersom den information

One way in which to control data sharing is the Five Safes Framework. Each 'safe' entails questions to assess a specific aspect of the disclosure risk.

som polisen har skiljer sig från vad en skola eller en biltillverkare kommer att samla in.⁴⁶

En särskild åtgärd som offentlig-privata partnerskap kan genomföra är ett sekretessavtal om informationsdelning.⁴⁷ Detta är ett avtal där parterna förbinder sig att inte avslöja någon konfidentiell eller äganderättsligt skyddad information. Offentlig-privata partnerskap bör dock försöka undvika onödiga nivåer av sekretess. I synnerhet i informella typer av offentlig-privata partnerskap bör alla inblandade så långt som möjligt förlita sig på sina partners diskretion.⁴⁸ En annan möjlighet är att skapa ett onlineforum för att stödja de befintliga (och potentiellt otillräckliga) mekanismerna för informationsutbyte. Privata onlineforum kan användas för att dela allmän information, nyheter och uppdateringar på ett enkelt och säkert sätt. Om vi återvänder till det tidigare exemplet skulle polisen i sådana situationer kunna vända sig till partner via ett privat forum för att be om information.⁴⁹

Partners- kapskultur

Som tidigare nämnts finns det ingen gemensam strategi för att skapa ett offentlig-privat partnerskap, men en avgörande faktor är att det bör ha en partnerskapsorienterad kultur.⁵⁰ Den politiska beslutsnivån måste stödja bildandet och driften av offentlig-privata partnerskap för att ta itu med de befintliga problemen, såsom brist på förtroende och kontinuitet. Detta skulle i sin tur öka stabiliteten i de offentlig-privata partnerskapen och locka ett större antal intresserade partner.

Partnerskapsorienterad kultur

För det första är policyinstrument (i form av förordningar, riktlinjer eller en (nationell) handlingsplan) nödvändiga för att standardisera skapandet, driften, tydligheten och transparensen i ett offentlig-privat partnerskap.⁵¹ Mer specifikt kan varje regeringsdepartement implementera sina egna ramverk eller riktlinjer för ett specifikt ämne eller en specifik sektor.⁵²

Handlingsprogram för säkra affärer 2023-2026

Vart tredje år publicerar den nederländska nationella plattformen för brottsbekämpning (*Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing*) sitt handlingsprogram Safe Business. Detta program stimulerar offentlig-privata partnerskap för att ta itu med brott mot företag samt företagens avsiktliga (och oavsiktliga) underlättande av brott.⁵³

Det fokuserar på tre ämnen (it-brottslighet, organiserad brottslighet och egendomsbrott), samtidigt som det ger specifika rekommendationer och åtgärder för att skapa effektiva partnerskap. För att ta itu med organiserad brottslighet definieras till exempel följande åtgärder i programmet:

- > Utnämning av en förvaltare för utsatta sektorer som ska fungera som en länk mellan offentliga och privata enheter;
- > Utbildning i motståndskraft och medvetenhet för utsatta sektorer (t.ex. semesterparker och campingplatser);
- > Bistå i urvalsprocessen av potentiella partner;
- > Tillhandahålla juridiskt stöd, bland annat för att vägleda och uppmuntra delning av data;
- > Skapa en digital plattform för att dela information samt för att få kontakt med potentiella nya partners.

En viktig partner i detta handlingsprogram är plattformen för säkra affärer (*Platform Veilig Ondernemen*). Dessa plattformar är regionala initiativ som omfattar brottsbekämpning, kommuner, företag, den juridiska sektorn och branschorganisationer som syftar till att förebygga och ta itu med brott. Medan den nationella plattformen för brottsbekämpning är ett nationellt partnerskap, säkerställer plattformarna för säkra affärer att den tillämpas på lokal nivå. Det kan därför kategoriseras som ett gott exempel för andra länder eller regioner som vill skapa policyinstrument för offentlig-privata partnerskap.

Ta reda på mer på: [Handlingsprogrammet Veilig Ondernemen 2023 t/m 2026 | Rapport | Rijksoverheid.nl](#)

För det andra skulle statligt stöd i form av finansiering bidra till att skapa en partnerskapskultur. I kombination med politiska åtgärder kan riklig och kontinuerlig finansiering ge många PPP en kickstart, men i många länder kräver dessa två villkor omfattande sociopolitiska förändringar.⁵⁴ Överdrivna regleringar och kontroller måste dock undvikas för att ge utrymme för flexibilitet och variation. Alltför strikta riktlinjer och krav på finansiering kommer att avskräcka potentiella partner och nya typer av offentlig-privata partnerskap.⁵⁵

Slutligen är det viktigt att de offentlig-privata partnerskapen övervakas och utvärderas. Först då är det möjligt att fastställa hur och om partnerskapet och dess åtgärder har genomförts (korrekt), vilka resultat och effekter det kan få och hur det kan förbättras i framtiden. Som exempel kan nämnas att ett offentlig-privat partnerskap i Brasilien mot sexuell exploatering av barn (CSE) ledde till ökad stigmatisering av minderåriga offer över 15 år. Även om både turism- och byggsektorn aktivt bidrog till kampanjer och evenemang för att bekämpa CSE, var ungdomar i allmänhet uteslutna från förebyggande åtgärder eftersom de felaktigt uppfattades ha samma förmåga att fatta beslut som vuxna. Som en följd av detta betraktades de i allmänhet inte som offer när de utsattes för sexuellt utnyttjande.⁵⁶ Även om partnerskap i allmänhet uppmuntras kommer därför inte alla offentlig-privata partnerskap att vara effektiva eller ge positiva resultat. Det är därför PPP kräver en grundläggande nivå av vägledning. I idealfallet kommer upplägget av en utvärdering att beskrivas i de ovan nämnda policyinstrumenten, så att PPP inte behöver börja från noll. Ett annat alternativ är att organisationer eller regeringsledda initiativ stöder offentlig-privata partnerskap genom att tillhandahålla rådgivning, utbildning eller praktiskt stöd.

Europeiska PPP-möjligheter

Som tidigare nämnts saknar många EU-medlemsstater för närvarande ett etablerat ramverk för att vägleda genomförandet eller beskriva användningen av offentlig-privata partnerskap. Cirka 90 % av de europeiska offentlig-privata partnerskap som inrättades mellan 1990 och 2016 är koncentrerade till Frankrike, Spanien, Portugal och Tyskland.⁵⁷ En förklaring kan vara att det på europeisk nivå saknas övergripande strukturer som främjar samarbetet mellan offentliga och privata partner.⁵⁸ En bedömning av granskade EU-stödda offentlig-privata partnerskap visade till exempel att underhållsnivån var god och att politiken genomfördes snabbt, men att de ofta inte förvaltades effektivt och därför inte gav tillräcklig valuta för pengarna.⁵⁹ Avsaknaden av analyser innan ett offentlig-privat partnerskap inleddes ledde ofta till bristande kostnadseffektivitet och underutnyttjande av partnerskapet på grund av olämpliga metoder och bristande incitament för privata partner.⁶⁰

Följaktligen finns det ett behov av ramverk för PPP på europeisk nivå. Sådana ramverk bör omfatta potentiella finansieringsmekanismer, rådgivningskanaler, grundläggande standardiserade förfaranden och avtal, analysplaner och utvärderingsmodeller.⁶¹ Dessa verktyg har också potential att gynna det strukturerade informationsutbytet mellan privata och offentliga partner och utbytet av god praxis och kan fungera som ett vägledningsverktyg.⁶²

Consequently, there is a need for PPP frameworks on a European level. Such framework should include potential funding mechanisms, advisory channels, basic standardised procedures and agreements, analysis plans and evaluation models.

Internationellt ramverk för PPP

Children's Rights and Business Principles (CRBPs)⁶³ är en samling av tio principer som vägleder den privata sektorn när det gäller att skydda och stödja barns rättigheter. CRBP är inte bindande, men fungerar som ett bra exempel på hur man kan definiera och stärka den privata sektorns ansvar när det gäller att skydda barns rättigheter. Den första principen fokuserar till exempel på respekt och stöd. Den kräver att företag integrerar barns rättigheter i sin uppförandekod, affärsplan och andra policyer och att de skapar tydliga instruktioner som följs upp på alla nivåer i organisationen.⁶⁴

Kopplat till CRBP är The Code (uppförandekoden för skydd av barn från sexuell exploatering inom rese- och turistnäringen). Koden är ett flerpartsinitiativ som hjälper rese- och turistbranschen att förebygga sexuell exploatering av barn genom att tillhandahålla stöd och verktyg. De samarbetar bland annat med hotell, flygbolag, restauranger och resebyråer. Alla partner förbinder sig att uppfylla sex kriterier för att skydda barn, till exempel att inkludera en nolltoleransklausul i kontrakt i hela leveranskedjan eller att utbilda anställda i att känna igen och rapportera sexuell exploatering av barn.⁶⁵

Sådana initiativ underlättar samarbete på internationell nivå, i stället för att ge nationella regeringar i uppdrag att skapa PPP med multinationella företag inom vart och ett av sina behörighetsområden.

Offentlig-privata partnerskap som verkar på europeisk nivå skulle uppenbarligen kämpa med liknande problem som de som upplevs på nationell eller lokal nivå. Dessa partnerskap skulle behöva vara mycket transparenta när det gäller hur deras samarbete överensstämmer med GDPR, integritetspolicyer och allmänna mänskliga rättigheter.⁶⁶ Långsiktiga offentlig-privata partnerskap bör ses över regelbundet för att hålla sig uppdaterade med tekniska innovationer och politiska förändringar.⁶⁷

Slutsats

Offentlig-privata partnerskap är arrangemang mellan offentliga och privata aktörer, inom vilka de samarbetar mot ett gemensamt mål. Offentlig-privata partnerskap blir allt vanligare i samhället, delvis för att de kan anta olika former beroende på ämne, mål och graden av engagemang hos parterna. Men på grund av denna variation i partnerskap är skapandet och upprätthållandet av offentlig-privata partnerskap förknippat med ett antal utmaningar.

För det första kan oförenliga prioriteringar och bristande förtroende hindra bildandet av ett offentlig-privat partnerskap. Partner med olika bakgrund har vanligtvis olika skäl till att ingå i ett offentlig-privat partnerskap (t.ex. ekonomiska, samhälleliga eller lagstiftningsmässiga motiv). Det är därför viktigt att tydligt diskutera och definiera syftet med det offentlig-privata partnerskapet i förväg, för att arbeta mot gemensamma mål och syften som kan genomföras av alla partner. Dessutom blir det mycket svårt att skapa ett offentlig-privat partnerskap med gemensamma mål om parterna inte litar på varandra. Bristande förtroende kan vara kopplat till befintliga fördomar, maktobalanser eller olika organisatoriska normer och värderingar. För att undvika dessa utmaningar är regelbundna personliga utbyten där människor lämnar sina organisatoriska roller ett mer effektivt sätt att underlätta förbättrade relationer mellan alla parter.

För det andra krävs effektiva partnerskapsrelationer och en grundläggande nivå av kontinuitet för att uppnå ett PPP som fungerar effektivt. En av rekommendationerna är att offentlig-privata partnerskap skall definieras formellt i någon typ av avtal (t.ex. ett samförståndsavtal eller en gemensam uppdragsbeskrivning). Graden av formalitet kommer att variera beroende på vad som önskas av initiativtagarna och parterna. En tydlig definition av rollerna, uppgifterna och samarbetsmekanismerna för ett offentlig-privat partnerskap kommer dock att förbättra dess kontinuitet och funktion. Ett ytterligare hinder uppstår när de uppgifter som ska delas är inkompatibla eller konfidentiella till följd av rättsliga, organisatoriska eller tekniska frågor. Det är anledningen till att policyförändringar bör syfta till att minska onödiga hinder för samarbetskanaler för datadelning (t.ex. genom att anpassa olika databaser mer effektivt).

Slutligen finns det ett behov av politiska instrument (t.ex. ramverk) som främjar en partnerskapsorienterad kultur, inte bara på nationell utan även på europeisk nivå. Sådana verktyg kan bidra till standardisering, skapande och insyn i offentlig-privata partnerskap utan att detta helt överläts till de lokala aktörerna. I detta dokument hänvisas till ett nederländskt exempel, där specifika rekommendationer och åtgärder ges för att stödja partnerskap inom särskilda sektorer, samt ett internationellt exempel på hur stora multinationella företag kan inkluderas i offentlig-privata partnerskap.

Slutnoter

- 1 OECD, rekommendation från rådet om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap: OECD, 2012, 18.
- 2 Ibid, 18-9.
- 3 Europeiska unionen, Offentlig-privata partnerskap i EU: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, Luxemburg: Europeiska revisionsrätten, 2018, 12-4.
- 4 5Is - CLAIMED Framework - för mobilisering av förebyggare - CRIME FRAMEWORKS.
- 5 Enisa, Good Practice Guide - Cooperative Models for Effective Public Private Partnerships, Luxemburg: Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet, 2011, 45.
- 6 Internationella centret för förebyggande av brott, Världsbanken och Bogotás handelskammare, *Public-Private Partnerships and Community Safety. Guide to Action*, Kanada: International Centre for the Prevention of Crime, 2011, 89. OECD, rådets rekommendation om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap, 8.
- 7 Internationella centret för förebyggande av brott, Världsbanken och Bogotás handelskammare, *Public-Private Partnerships and Community Safety. Guide to Action*, 91-2.
- 8 Ibid, 93. OECD, rådets rekommendation om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap, 8.
- 9 Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Bakgrundsdokument och vägledning för organisationer i det civila samhället: ECPAT International och Down to Zero Alliance (DtZ), 2019, 14.
- 10 Partnering Against Corruption Initiative (PACI), Good Practice Guidelines on Conducting Third-Party Due Diligence, Genève: World Economic Forumdoi, 2013.
- 11 Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 11.
- 12 ENISA, Offentlig-privata partnerskap (Ppp) - samarbetsmodeller: Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet, 2017, 11. Nick Tilley (red.), *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, Cullompton, Devon: Willan Publishing, 2005, 735.
- 13 ENISA, Offentlig-privata partnerskap (Ppp) - samarbetsmodeller, 13.
- 14 Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 10-2.
- 15 Zara Quigg et al, Stad i Europa (Utvärderingsrapport), Liverpool: Public Health institute, STAD i Europa, 2019, 45-6.
- 16 Internationella centret för förebyggande av brott, Världsbanken och Bogotás handelskammare, *Public-Private Partnerships and Community Safety. Guide to Action*, 46, 85 och 93.
- 17 Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 9-10.
- 18 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 740; Nicholas Dorn och Michael Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, *Security Journal* 22 (2008), 305.
- 19 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 751. ENISA, Offentlig-privata partnerskap (Ppp) - Kooperativa modeller, 32.
- 20 Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 14.
- 21 Dorn och Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 310.
- 22 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 750.
- 23 ENISA, Offentlig-privata partnerskap (Ppp) - Kooperativa modeller, 32.
- 24 Ibid.
- 25 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 752.
- 26 Nacka Kommun, Brottsförebyggande arbete i Nacka, <https://www.nacka.se>, 2020.
- 27 James E. Austin, Strategic Collaboration between *Nonprofits* 29:1 (2000), 71.
- 28 Ta reda på mer om: Mediterranean practitioners' network capacity building for effective response to emerging security challenges | MEDEA Project | Fact Sheet | H2020 | CORDIS | Europeiska kommissionen (europa.eu) , Contactgegevens Coöperatieve Industriële Brandweerzorg met Uitgesloten Aansprakelijkheid | Overheid.nl , Home | Gezamenlijke Brandweer (gezamenlijke-brandweer.nl).
- 29 OECD, rådets rekommendation om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap, 8.
- 30 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735.
- 31 Internationella centret för förebyggande av brott, Världsbanken och Bogotás handelskammare, *Public-Private Partnerships and Community Safety. Guide to Action*, 93. Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 15.
- 32 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735.
- 33 OECD, rådets rekommendation om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap, 9.
- 34 ENISA, Good Practice Guide - Cooperative Models for Effective Public Private Partnerships, 45.
- 35 Internationella centret för förebyggande av brott, Världsbanken och Bogotás handelskammare, *Public-Private Partnerships and Community Safety. Guide to Action*, 94-5.
- 36 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.
- 37 OECD, rådets rekommendation om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap, 16.
- 38 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.

- 39 Ibid, 736.
- 40 Edna Pezard Ramirez, Expertartikel <https://www.uia-initiative.eu/>, 2023. BeSecure-FeelSecure-arkiv - Europeiskt forum för säkerhet i städer (efus.eu).
- 41 Irving Fisher-kommittén, Ifc-rapport nr 1. Delning av uppgifter: Issues and Good Practices: Banken för internationell betalningsutjämn-
ing, 2015, 8-9.
- 42 Europeiska kommissionen, säkerhetsunionen: Det förnyade Schengens informationssystem tas i drift: Europeiska kommissionen, 2023.
- 43 John T. Picarelli, Att flytta offentlig-privata partnerskap från retorik till verklighet: Circamp / Csaadf Transferability Assessment, Förenta staterna: Nationella institutet för rättvisa (NIJ), 2009.
- 44 OECD, Enhancing Access to and Sharing of Data: Reconciling Risks and Benefits for Data Re-Use across Societies, Paris OECD, 2019.
- 45 Australian Bureau of Statistics, ramverket Five Safes. Data Confidentiality Guide, <https://www.abs.gov.au>, 2021.
- 46 OECD, Enhancing Access to and Sharing of Data: Reconciling Risks and Benefits for Data Re-Use across Societies.
- 47 Dorn och Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 308-9.
- 48 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.
- 49 Dorn och Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 305-13.
- 50 ENISA, Offentlig-privata partnerskap (Ppp) - Kooperativa modeller, 18.
- 51 OECD, rådets rekommendation om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap, 11.
- 52 Ibid, 8.
- 53 Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023-2026, Nederland: Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, 2022, 2-3.
- 54 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 737.
- 55 OECD, rådets rekommendation om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap, 11.
- 56 Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 14.
- 57 Europeiska unionen, Offentlig-privata partnerskap i EU: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, 15 & 44.
- 58 Dorn och Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 303.
- 59 Europeiska unionen, Offentlig-privata partnerskap i EU: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, 49.
- 60 Ibid, 35-8.
- 61 Ibid, 42.
- 62 Dorn och Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 312-3.
- 63 Läs hela dokumentet med Children's Rights and Business Principles på: Barnens rättigheter och affärsprinciper | UNICEF.
- 64 Down To Zero Alliance, Effektiva sätt att arbeta med den privata sektorn. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 5-6.
- 65 Koden, Vad är koden?, <https://thecode.org/about/>, 2021.
- 66 Dorn och Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 313.
- 67 Europeiska unionen, Offentlig-privata partnerskap i EU: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, 40.

Public-private partnerships in crime prevention

CHALLENGES AND RECOMMENDATIONS

PPP FORMATION

- > **Aligning priorities towards shared objectives:** It is important to clearly define the purpose of the PPP beforehand, in order to establish shared goals and objectives that are workable for all of the partners involved.
- > **Building trust:** A lack of trust, due to existing prejudices, power imbalances or different values and norms, can be avoided through mutual assurance and a basic degree of reliance, for instance by holding regular face-to-face meetings in order to build professional relationships.

PPP WORKING

- > **Efficient partnership relations:** Effective cooperation can be generated by formally establishing clear working mechanisms and a system of communication within the partnership.
- > **Establishing continuity:** Clearly defining the roles, tasks and responsibilities of all partners will enhance the continuity and functioning of a PPP.
- > **Sharing (incompatible) data:** Tailored policy changes should aim to reduce legislative, organisational or technical barriers to data sharing channels.

PPP CULTURE

- > **Partnership-oriented culture:** policy instruments must enhance the standardisation and transparency of PPPs on both national and European level.

Contact details

EUCPN Secretariat
Email: eucpn@ibz.eu
Website: www.eucpn.org

 twitter.com/eucpn
 facebook.com/eucpn
 linkedin.com/company/eucpn